

Charles Wellens.

Charles Wellens werd geboren op 6 februari 1889 in Lummen. Als hij vandaag nog zou leven, zou hij 127 kaarsjes mogen uitblazen op zijn verjaardagstaart.

Hij woonde in het centrum van Lummen, op de hoek van het Gemeenteplein en de Neerstraat. Hij had nog twee broers en twee zussen.

Zijn vader was een ijverig man. Hij had een leerlooierij (een bedrijf waar dierenhuiden werden bewerkt, geloid, om er kledij en schoenen van te maken), hij was brouwer en hij was gemeenteontvanger. Hij hoopte dat één van zijn zonen de leiding van de brouwerij zou overnemen.

Charles kon heel goed tekenen en schilderen. Hij speelde dolgraag in de natuur en tekende landschappen en oude boerderijen.

Toen Charles twaalf jaar was, brak hij een been en liep hij een wonde op aan het oog door van een berm te springen. Zijn oog is nooit meer helemaal genezen.

Op zijn achttiende, ging hij in Leuven studeren aan de Academie voor Beeldende Kunsten. Daar deed hij heel erg zijn best en behaalde hij heel hoge punten.

De eerste wereldoorlog kwam eraan. Charles en zijn jongere broer Felix wilden als soldaten mee gaan vechten. Omdat Charles Wellens een oogletsel had, werd hij afgekeurd voor het leger. Hij kon dus geen soldaat worden. Zijn broer wel. Charles bleef dus achter in Lummen. Hierdoor zag hij hoe de Duitsers 63 huizen in brand staken. Deze brand van Lummen vond hij zo erg dat hij na de oorlog hier een groot schilderij van maakte: "De brand van Lummen".

Tijdens de oorlog vluchtte hij met zijn familie naar Engeland. Daar verbleven ze tot het einde van de oorlog.

Toen de familie terugkeerde naar Lummen begon Charles de mooie landschappen in de omgeving van Lummen te schilderen. Hij moet wel enorm gelukkig geweest zijn toen het duidelijk werd dat hij zijn jongensdroom kon waarmaken.

Vanaf toen werd hij een echte kunstenaar en won vele prijzen.

Heel veel mensen vonden zijn schilderijen erg mooi. Maar toch bleef hij zelf heel gewoon.

Op 18 juni 1921 trouwde Charles Wellens met Madeleine Haven. Zij gingen in Hasselt wonen. Drie jaar later werd hun zoontje Eugène geboren.

Charles Wellens reed overal naartoe met de fiets. Hij had twee grote zadeltassen om zijn schildersgerief te vervoeren. Het doek droeg hij op zijn rug en hij had een systeem bedacht om het nog natte schilderij tijdens de terugrit te beschermen.

Hij droeg nooit een hoed of een muts, zelfs niet in de winter. Elke dag reed hij vanuit Hasselt met zijn zwaar beladen fiets naar de meest afgelegen plekjes. Hij zei vriendelijk goedendag tegen iedereen die hij op zijn weg tegen kwam.

Bij het uitbreken van de tweede wereldoorlog probeerde Charles Wellens met zijn gezin naar Engeland te vluchten. Na een moeilijke reis bereikte de familie Wellens Frankrijk. Ze hoopten daar de boot naar Engeland te kunnen nemen. Het plan mislukte omdat de Duitsers hen voor waren. Toen ze terug thuis kwamen, was het huis geplunderd. Gelukkig had hij een deel kunstwerken op voorhand verstoep.

Na de tweede wereldoorlog veranderde er veel. Zandwegen werden verhard en veel hoeves werden afgebroken.

Op plaatsen waar hij vroeger zijn schildersezelt zette om de mooie natuur te schilderen, zag hij nu elektriciteitspalen. Waar vroeger de boer met paard door de velden trok, werd de grond nu omgewoeld door machines. Charles Wellens was zeer droevig omdat hij besepte dat het kempische landschap aan het verdwijnen was. Het landschap waar hij verliefd op was. Hij wilde zo graag dat dit eruit bleef zien zoals vroeger.

Hij droomde van een openluchtmuseum om het mooie van vroeger te bewaren. Deze droom kwam uit met de bouw van Bokrijk. Charles heeft dit mooie park mee opgericht. Hij wou in Bokrijk laten zien hoe de mooie hoeves en het landschap er vroeger uitzagen. De eerste hoeve werd in Lummen afgebroken en terug opgebouwd in Bokrijk, heet de "Wellenshoeve". Bij een volgend bezoek aan het openluchtmuseum van Bokrijk moeten jullie zeker op zoek gaan naar deze hoeve.

In 1956 moest hij aan de ogen geopereerd worden. Meer dan 1 jaar lang kon hij niet schilderen.

Charles kreeg de titel van 'Ereconservator van de Kempen'. Enkele weken na de opening van het openluchtmuseum in Bokrijk werd Charles ziek. Hij overleed op 69 jarige leeftijd (°10/06/1958).

Om Charles niet te vergeten werd in 1988 het Charles Wellens Genootschap opgericht. De leden hebben samen met de gemeente, een "eregalerij" geopend in het administratief centrum, zodat iedereen daar gratis naar de prachtige schilderijen van Charles Wellens kan komen kijken.

Citaat van Charles Wellens:

Met de gave die God mij schonk en de onstuimige liefde voor het werk, hoop ik er in geslaagd te zijn, al het schone in de omstreken van Lummen vereeuwigd te hebben.